

Sygn. akt II W 178/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca sędzia Andrzej Muszka

Protokolant Marta Pross

po rozpoznaniu 16 grudnia 2020 r.

sprawy przeciwko:

K. C.

PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

W dniu 06 listopada 2019 roku, około godz. 10:10 w J. przy ul. (...), pomimo ciążącego na nim obowiązku, jako na posiadaczu, użytkowniku, na żądanie uprawnionego organu, nie wskazał komu w dniu zaistnienia kradzieży tj. w dniu 14.06.2019r.,powierzył do kierowania pojazdu marki G. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 96 § 3 k.w.

I. uznaje obwinionego **K. C.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku przyjmując, że obwiniony K. C. nie wskazał komu w dniu zaistnienia kradzieży tj. w dniu 14.06.2019r.,powierzył do kierowania pojazdu marki G. (...) o nr rej.

(...). wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. i za to na podstawie art. 96 § 3 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) złotych,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wymierza mu opłatę w wysokości 50 zł.

Sygn. Akt II W 178/20

UZASADNIENIE

6 listopada 2019 r. w J. przy ul. (...), K. C., mimo ciążącego na nim obowiązku, jako posiadaczu pojazdu, nie wskazał na żądanie funkcjonariusza Policji, komu powierzył pojazd marki G. (...) o numerze rejestracyjnym (...) do kierowania w dniu 14 czerwca 2019 r. doszło do wykroczenia w postaci kradzieży paliwa. Przesłuchany w charakterze świadka na okoliczność, komu powierzył pojazd zeznał, że jeździ nim kilka osób oraz że nie jest w stanie wskazać, kto kierował nim 14 czerwca 2019 r. K. C. nie wymienił żadnej z osób używających tego pojazdu.

Dowód: zawiadomienie o kradzieży paliwa k. 6-8, notatka urzędowa k. 32, zeznania świadka K. C. k. 20

K. C. był uprzednio karany sędownie

dowód: dane o karalności k. 34

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE:

Odtwarzając stan faktyczny w sprawie Sąd skorzystał z treści zgromadzonych w aktach postępowania dowodów z dokumentów. Zostały one sporządzone przez upoważnione do tego osoby, w przewidzianej prawem formie. Mogły tym samym stanowić podstawę wiarygodnych ustaleń stanu faktycznego w sprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. W oparciu o ich treść Sąd ustalił, że K. C. przesłuchiwany na okoliczność tego, komu powierzył do kierowania pojazdem marki G. (...) o numerze rejestracyjnym (...), nie wskazał żadnej osoby, ograniczając się wyłącznie do stwierdzenia, że jeździ nim kilka osób i w związku z tym nie jest w stanie powiedzieć, kto jeździł w tym konkretnym dniu.

Istotą czynu z art. 96§3 kw. jest nie wskazanie uprawnionemu organowi, wbrew ciążącemu obowiązkowi, komu powierzono pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Obowiązek o którym mowa w tym przepisie wynika z treści art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba, że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Obowiązkowi temu obwiniony zaniechał, a co więcej, nie wskazał nawet kręgu osób, co do których posiadał wiedzę, że używały tego pojazdu. Uniemożliwił w ten sposób organom ścigania ustalenie sprawcy kradzieży paliwa ze stacji benzynowej.

Jego wina nie budziła wątpliwości, gdyż dopuścił się on zachowania niezgodnego z prawem, chociaż bezprawność czynu była rozpoznawalna i mógł on, przy zachowaniu należytej staranności działać zgodnie z normą prawną, wskazując chociażby krąg osób, które zgodnie z jego wiedzą używają przedmiotowego pojazdu. Wiedzę taką niewątpliwie posiadał, nie chciał jednakże, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, jej ujawnić. Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności wyłączających winę obwinionego.

Za popełnione wykroczenia Sąd, na podstawie art. 96§3 kw, wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 500 zł. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, leżące w granicach cech przypisanego obwinionemu wykroczenia, a także dotyczące osoby sprawcy i mające znaczenie dla wymiaru kary. Określając wysokość grzywny uwzględniono to, iż obwiniony prowadzi działalność gospodarczą, pozwalającą na korzystanie z pojazdu klasy wyższej. W ocenie Sądu obwiniony będzie miała możliwość uiszczenia wymierzonej grzywny. Tak wymierzona kara spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie w punkcie drugim sentencji znajduje swoje umocowanie w treści art. 118§1 kpsw.